

ler den, ministeren bemyndiger hertil, til enhver tid mod behørig legitimation uden retskendelse har adgang til jordbrugsbedrifter eller andre virksomheder. Det er lige den passus, som gør opmærksom på, at man uden retskendelse kan kontrollere hvad som helst, vi i Dansk Folkeparti gerne ser fjernet.

Så er der noget omkring begrebet økologisk fisk. Det er for mig et begreb, som vi ikke ved ret meget om. Jeg kunne godt have lyst til at spørge ministeren om, hvad hans holdning egentlig er til økologisk fisk. Jeg synes, det på nuværende tidspunkt er meget nyt og ret udvandet, hvad økologisk fisk er, men vi må vende tilbage til det i udvalget.

Alt i alt ser Dansk Folkeparti meget positivt på dette lovforslag, og vi vil ikke forsinke udvalgsarbejdet unødvendigt, men kun have de nævnte ting ændret eller nogle af tingene nærmere belyst.

Annie Lunde Hansen (CD):

Lovforslaget medfører hovedsagelig en opsamling og sammenskrivning af regler i anden lovgivning om økologisk produktion i landbrug og fiskeri. Herved opnår man en særskilt lov for dette område.

Denne fremgangsmåde ser CD med stor tilfredshed på, da det alt andet lige vil betyde, at reglerne vil blive lidt lettere at finde rundt i, end de er i øjeblikket. Dette betyder dog også, at det nu, hvis det ikke tidligere har været det, bliver gjort klart og tydeligt, at der faktisk er tale om en næsten endeløs række af bemyndigelser til ministeren.

En ting er, at man flytter og præciserer eksisterende bestemmelser i lovgivningen – disse regler har Folketinget jo trods alt engang tidligere taget stilling til – noget andet er, at forslaget her tilføjer nye bemyndigelser til ministeren. Derfor bør man ved sin vurdering af forslaget som helhed nøje overveje det hensigtsmæssige i en sådan udbredt brug af bemyndigelsesregler.

Jeg skal her gentage, hvad jeg tidligere har sagt: at CD ikke afviser anvendelsen af bemyndighedslovgivningen, men at der skal være fastsat nogle klare rammer for ministerens udfoldelsesmuligheder.

Jeg skal bl.a. med hensyn til klageadgangen atter fremhæve, at remonstration efter CD's opfattelse ikke kan erstatte klage til en højere instans. Vi udelukker ikke, at den myndighed, der har truffet en afgørelse, skal have lejlighed til at vurdere sagen igen, men vi synes, at det er

en særdeles dårlig idé, hvis ministeren skal have mulighed for at afskære klageadgangen. Det må i hvert fald klart tilkendegives, i hvilket omfang ministeren vil have mulighed for at udnytte denne myndighed.

Også ministerens muligheder for at fastsætte regler for offentliggørelse af kontrolresultater skal vel være lig fødevarerlovens. Dette burde måske præciseres lidt bedre.

Selve formålet med lovgivningen, nemlig at fastsætte regler for økologisk produktionsmetode og for offentlig kontrol med efterlevelse af reglerne, synes CD er en god idé.

Vi er helt enige i, at hvis økologisk produktion skal have en chance, og det synes vi den skal have, er det meget vigtigt, at metoderne er klart definerede, og at kontrollen med produktion og produkter er effektiv. I modsat fald risikerer man, at forbrugerne mister tilliden til de økologiske produkter. Derfor er regler om straf og andre sanktioner over for producenter og andre, der tilsidesætter reglerne, også nødvendige.

Og så vil jeg gerne have lov til, selv om det er meget seriøst, at komme med en lille humoristisk bemærkning til ministeren: I den skriftlige fremsættelse til lovforslaget står der, at den træder i kraft den 1. marts 1998. Jeg tror ikke, at ministeren har arbejdet på egen hånd. Det tror jeg ikke. I CD tager vi den korrekte dato, den 1. marts 1999, som der står i lovforslagets § 15, og det har jeg herefter rettet mig efter.

CD støtter altså principperne i lovforslaget, men forventer dog, at eventuelle uklarheder om udstrækningen af ministerens bemyndigelse bliver præciseret under udvalgsarbejdet.

Vibeke Peschardt (RV):

Jeg vil starte med at sige, at jeg synes jo egentlig, at det er lidt synd for sagen og i virkeligheden også for loven, når de to foregående talere har beskæftiget sig så meget med, at det var en bemyndigelseslov.

Jeg vil godt sige, at et område som økologien jo skal have nogle rammer at arbejde inden for, og de rammer skal altså også være sådan, at de forbrugere, der køber økologisk, og som ønsker at drive den her sag – det er der jo masser af forbrugere, der gør, og det er derfor, den er så vigtig, og det er også derfor vigtigt, at rammerne er i orden – kan være sikre på, at de varer, de køber, også opfylder kravene.

Så er det jo sådan, at der er økologiregler både i Danmark og i EU, og det, vi har været